

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 11Csp/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620200944
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Valkovič
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4620200944.1

Rozhodnutie

Okresný súd Topoľčany, sudcom JUDr. Vlastimilom Valkovičom, v právnej veci žalobcov: v 1/ rade B. M., X.. XX.XX.XXXX, L. X. XXX/X, XXX XX K., Y. X/ K. C. X., X.. XX.XX.XXXX, L. X. XXX/X, XXX XX K., obaja zastúpení: Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: Blackside, a.s., so sídlom Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 48 191 515, zastúpený: AK Herceg, s.r.o., so sídlom Košická 56, 821 05 Bratislava, IČO: 35 890 240, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka nachádzajúca v článku III. "Osobitné ustanovenia" bod 4. Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.06.2012 v znení: "...Dlžník sa zaväzuje splácať Pohľadávku pravidelnými splátkami, periodicitou a do termínu dohodnutého v Základných podmienkach. Došlé sumy sa použijú najskôr na úhradu splatných nákladov, Poplatkov, Úrokov z omeškania, úrokov a istiny, a v tomto poradí." je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

II. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka nachádzajúca v článku III. "Osobitné ustanovenia" bod 8. Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.06.2012 v znení: "...Dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním splátky platiť Úrok z omeškania od prvého dňa omeškania. Ak je Dlžník v omeškaní so splácaním Úveru, Banka je oprávnená vyzvať Dlžníka na úhradu omeškanej sumy upomienkou aj opakovane a požadovať od Dlžníka úhradu Poplatku za vystavenie každej upomienky podľa Sadzobníka a Dlžník je povinný tento Poplatok Banke zaplatiť" je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka nachádzajúca v článku III. "Osobitné ustanovenia" bod 15. Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.06.2012 v znení: "...Dlžník je povinný Banke v zmysle § 499 Obchodného zákonníka Spracovateľský poplatok vo výške dohodnutej podľa tejto Zmluvy a to i keď k poskytnutiu Úveru nedôjde" je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

IV. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka nachádzajúca v článku III. "Osobitné ustanovenia" bod 16. Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.06.2012 v znení: "...Banka je oprávnená požadovať od Dlžníka Poplatok za správu Úveru podľa Sadzobníka a Dlžník je povinný tento Poplatok za správu Úveru Banke zaplatiť" je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

V. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka nachádzajúca v článku IV. "Úročenie Úveru" bod 1. Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.06.2012 v znení: "...Banka úročí Úver Úrokovou sadzbou dohodnutou v Základných podmienkach. Zmena výšky Úrokovej sadzby je možná len v súlade s Úverovou Zmluvou, Úverovými podmienkami a VOP; odo dňa zmeny výšky Úrokovej sadzby Banka bude úročiť Úver touto zmenenou Úrokovou Sadzbou" je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

VI. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka nachádzajúca v článku VI. "Záverečné ustanovenia" bod 3. Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa

29.06.2012 v znení : "... Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely Úverovej Zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou s účinnosťou od 1.8.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie Úverov a Povolných prečerpaní Privátnym klientom a Mikro podnikateľom účinné od 1.7.2007. Dlžník ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona." je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

VII. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka nachádzajúca v článku VI. " Záverečné ustanovenia " bod 5. Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.06.2012 v znení : "... Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka." je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

VIII. Súd priznáva žalobcom náhradu trov konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1./ Podaním žiadosti tunajšiemu súdu zo dňa 26.2.2020 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k zálohu, a to k nehnuteľnostiam zapísané na liste vlastníctva č. 808, nachádzajúcich sa v obci K., k.ú. K., zapísané v evidencii Okresného súdu Topoľčany, katastrálny odbor a to rodinný dom s.č. XXX, postavený na pozemku parcely registra "C" parc. Č. XX/X o výmere XXmX, druh pozemku :zastavaná plocha a nádvorie, pozemok parcely registra „C“ parc. Č. XX/X o výmere XX m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, pozemok parcely registra „C“ parc.č. XX/X o výmere XX m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, až do právoplatnosti vo veci samej. Zároveň navrhol, aby súd žalobcovi uložil povinnosť, aby do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podal návrh na začatie konania vo veci samej - návrh na určenie neprijateľných zmluvných podmienok. Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.6.2012.

Súd uznesením zo dňa 6.3.2020 v konaní pod sp.zn. 11Csp/12/2020 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k vyššie uvedenému zálohu, tiež uložil žalobcovi povinnosť, aby do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podal proti žalovanému na súde žalobu vo veci samej o určenie neprijateľných zmluvných podmienok Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.6.2012. uznesenie sp.zn. 11Csp/12/2020 nadobudlo právoplatnosť dňa 26.3.2020.

Na základe vyššie uvedeného týmto žalobca v súdom určenej lehote podal žalobu vo veci samej o určenie neprijateľných zmluvných podmienok o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.6.2012, ktorú odôvodnil tak, že žalobca s právnym predchodcom žalovaného (Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom R. H. 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00151653 ako pôvodným veriteľom) uzatvoril Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.6.2012 (ďalej len „Zmluva“), neskôr postúpená na žalovaného. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru, špecifikovaný v bode I. Základné podmienky Zmluvy s označením ako Druh úveru: Úver na bývanie, Účel úveru: kúpa domu. Súčasne bola uzatvorená i zmluva o zriadení záložného práva k predmetu účelu úveru medzi žalobcom a pôvodným veriteľom, ktorá je rovnako spotrebiteľskom zmluvou a ktorá zabezpečuje všetky Pohľadávky záložného veriteľa zo Zmluvy v zmysle časti I. ods.3 zmluvy o zriadení záložného práva (ďalej len „záložná zmluva“). Zmluva je v zmysle §52 OZ spotrebiteľskom zmluvou, žalobca má teda nespochybitelné postavenie spotrebiteľa, v konaní ide o spotrebiteľskú zmluvu (formulárovú) a v uvedenom rámci je preto potrebné pristúpiť i k analýze predmetného vzťahu - ustanovení Zmluvy, z dôvodu, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie ustanovení Občianskeho zákonníka, účelom ktorých je ochrana spotrebiteľa, sú neplatné. Z hmotného práva okrem iného vyplýva všeobecná zásada, že spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t.j. neprijateľné podmienky (§53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy). Z dikcie citovaného ustanovenia možno vyvodit' povinnosť

dodávateľa, podľa ktorej nesmie v spotrebiteľských zmluvách používať neprijateľné podmienky, čomu korešponduje právo spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Ako procesný prostriedok ochrany slúži práve žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Podľa smernice Rady 93/12/EHS z 4.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá predstavuje interpretačné pravidlo a ktorá už bola transponovaná do právneho poriadku SR, v zmysle čl. 2 písm. a) nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v čl. 3. Podľa čl. 3 bod 1 cit. Smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavky dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vzniknutých na základe zmluvy k škode spotrebiteľa s poukazom na rozhodnutie NR SR v konaní pod. sp.zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019. Vzťah medzi stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským s tým, že v zmysle §3 ods.3,5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa má každý spotrebiteľ právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorej ochrany sa môže domáhať na súde. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že v spotrebiteľských veciach sa existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení nevyžaduje. Uvedené ustanovenia predstavuje jeden z prostriedkov súdnej ochrany spotrebiteľa, ktorým je aj žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Možnosť určenia niektorej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľnú a teda neplatnú, priamo vyplýva z § 298 CSP a z §53a Občianskeho zákonníka. Preto aj za súčasného stavu žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve je opodstatnená a majúca oporu v § 137 písm. d) CSP. S poukazom na uvedené, žalobca v nasledujúcej časti žaloby uvádza a argumentuje zmluvné dojednania uvedené v obsahu Zmluvy, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa, t.j. sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Zmluvná podmienka nachádzajúca sa v čl. III. „Osobitné ustanovenia“ bod 4. zmluvy v znení: „...Dlžník sa zaväzuje splácať pohľadávku pravidelnými splátkami, periodicitou a do termínu dohodnutého v Základných podmienkach. Došlé sumy sa použijú najskôr na úhradu splatných nákladov, poplatkov, úrokov z omeškania, úrokov a istiny, a v tomto poradí“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zmluvná podmienka v podstate identického znenia z produktu právneho predchodcu žalovaného už bola súdom vyhlásená za neprijateľnú. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa totiž plnenie podľa ust. § 566 ods.2 OZ započítava najprv na istinu a potom na úroky (režim občianskeho práva), čo je pre spotrebiteľa výhodnejšie ako keď pri plnení peňažného záväzku sa započíta plnenie najprv na úroky a potom na istinu, (režim obchodného práva). S poukazom na ustanovenie §54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Nepochybne má spotrebiteľ prioritný záujem predovšetkým na úhrade istiny. Pri nezaplatení istiny totiž musí platiť úroky z omeškania, veriteľ môže odstúpiť od zmluvy (ak si to dohodli), úver predčasne zosplatiť a pod. táto zmluvná podmienka je nepochybne na škodu spotrebiteľa, pretože nerešpektuje jeho vôľu a oprávnené záujmy a na druhej strane umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy, čím zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ústavný súd SR vo svojom uznesení IV. US55/2001-19 zo dňa 24.2.2011 uviedol: „Pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom“. Táto zmluvná podmienka zakladá hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľná podľa generálnej klauzuly (§53 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a to z dôvodu, že zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke ako je rozhodovanie o účele platby a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa a potom je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy, vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá v zmysle zákona je absolútne neplatná. Dodávateľ finančnej služby oproti neznalému spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou mal a musel vedieť, že nemá používať neprijateľné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania (§4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa). K označenej zmluvnej podmienke je ešte potrebné dať do pozornosti, aký obsah plnení tvorí podľa zmluvy mesačne splatná pohľadávka (viď pojem v zmluvnej podmienke). Podľa čl. III. Bodu 3 Zmluvy, pohľadávku tvorí - istina, úroky, úroky z omeškania, poplatky a náklady banky spojené s úverom a úverovou zmluvou. Uvedené zmluvné ustanovenie teda identifikuje obsah splátky, ktorú bol žalobca povinný pravidelne mesačne plniť. V nadväznosti na uvedené, potom

je zrejmé, že do mesačnej splátky boli započítavané akékoľvek plnenia (úroky, poplatky), ktoré boli „ako splátka“ následne úročené úrokom z omeškania. Preto i zmluvná podmienka nachádzajúca v čl. III. „Osobitné ustanovenia“ bod 8 Zmluvy v znení: „...Dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním splátky platiť úrok z omeškania od prvého dňa omeškania. Ak je dlžník v omeškaní so splácaním úveru, banka je oprávnená vyzvať dlžníka na úhradu omeškanej sumy upomienkou aj opakovane a požadovať od dlžníka úhradu poplatku za vystavenie každej upomienky podľa Sadzobníka a Dlžník je povinný tento poplatok banke zaplatiť“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Vzhľadom na spôsob započítavania a úročenia jednotlivých plnení (ako je označené v zmluvnej podmienke) je zrejmé, že v prípade, že by dlžník neuhradil čo i len jednu splátku, (ku ktorej vy sa automaticky pripočítalo ďalšie príslušenstvo) nastalo by pravdepodobne aj omeškanie s platením úveru (pojem Úver je definovaný v čl. I. ods. 1 zmluvy ako suma, ktorá korešponduje výške úveru). Inak povedané, ak je suma splátky poukázaná dlžníkom započítaná najprv na všetko príslušenstvo a je takmer isté, že na úhradu tej časti splátky, ktorá tvorí istinu dlhu - - úveru - nepostačia preukázané prostriedky. Uvedené automaticky aktivuje ďalšie oprávnenie žalovaného - zaslať upomienku a to aj opakovane vo výške podľa sadzobníka. Takáto konštrukcia Zmluvy fakticky umožňuje pravidelné generovanie upomienok a navrhovanie celkového dlhu, ktorý je sumárne opakovane úročený (na čo poukazujú nižšie). Pre uvedené dojednanie (čl.III. bodu 4) je v tomto prípade charakteristické, že ide o hrubo nerovnovážny stav v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ak banka pripíše splatné úroky a splatné poplatky dňom ich splatnosti k istine (čl.III bod 2 zmluvy) dochádza následne k tomu, že spotrebiteľ platí ďalšie úroky aj z úrokov už pripísaných k istine a z poplatkov, pričom zmluvné podmienky sa dohodli v č. I., že spotrebiteľ (žalobca) bude platiť úrok vo výške 5,79 % ročne len z istiny a nie aj úrok z úroku a úrok z poplatku (takúto formuláciu čl. I. neobsahuje). Spôsob započítania dlžných súm tak ako ustanovuje čl. III. bod 4 Zmluvy rovnako vyvoláva nerovnovážny stav v neprospech spotrebiteľa, ktorý nemá záujem splatiť najprv splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu, a to vyslovene v tomto poradí. V záujme spotrebiteľa je najprv splácať istinu a až následne jej príslušenstvo. Totiž, ak dlh žalobcu po 8 rokoch trvania zmluvného vzťahu je o 10 297,69 eur vyšší ako v čase uzatvorenia Zmluvy a to aj napriek tomu, že Zmluvu nepochybne plnil, je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že ide o konanie v rozpore s právnou úpravou na ochranu spotrebiteľa, takéto konanie nemôže používať právnú ochranu. Následkom hore uvedeného (o neprijateľných zmluvných podmienkach) je možné dospieť k záveru, že žalobca nemôže dlhovať žalovanému sumu 57 187,69 eur (podľa listiny Vyhlásenie navrhovateľa dražby zo dňa 26.6.2019 podľa §7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. z dôvodu, že právny predchodca žalovaného k nesplatenej istine pravidelne pripisoval úroky a poplatky a nesprávne započítaval došlé platby najprv na poplatky, náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu (v presne uvedenom poradí). K poplatku za každú upomienku 25 eur - upomienka má informatívny charakter a musí/má byť veriteľom uplatňovaná dobromyseľne. Predmetom zmluvného dojednaní, ktorými sa veriteľ so spotrebiteľom dohodnú na zasielaní upomienok, je záväzok veriteľa za presne stanovených podmienok vyhotoviť a zaslať upomienku spotrebiteľovi, pričom účelom zaslania upomienky je informovať spotrebiteľa o omeškaní so splatením splátky, na základe ktorej spotrebiteľ uhradí omeškanú čiastku. Zmluvné dojednanie o zasielaní upomienok musí spĺňať požiadavku ako každý poplatok uplatňovaný zo spotrebiteľskej zmluvy. Predmetné zmluvné dojednanie musí byť transparentné. To znamená, že z predmetného zmluvného dojednaní musí byť zrejmé, kedy, koľko dní po vzniku omeškania s plnením splátky a ako často vzniká veriteľovi oprávnenie zaslať spotrebiteľovi upomienku. Za predpokladu, že poplatok za upomienku uplatňovaný z titulu nákladu spojeného s uplatňovaním pohľadávky v zmysle ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výška poplatku musí zodpovedať skutočným odôvodneným nákladom veriteľa. V zmysle rozhodnutia NR SR 1MCdo/1/09, NS ČR 21Cdo/1484/2004 sa za neprijateľný považuje poplatok, ak prevyšuje náklady spojené s vedľajším plnením. Podstatou týchto poplatkov je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Z obsahu ustanovenia však jednoznačne vyplýva, že uvedený poplatok má vyslovene sankčnú povahu (čo nie je prípustné) a navyše je neprimerane vysoká. Zmluvné ustanovenie (keďže má sankčný charakter) svojou podstatou predstavuje (skrytú) zmluvnú pokutu v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka, ktorá však musí byť dohodnutá písomne. Preto uvedenými poplatkami žalovaný vlastne obchádza ustanovenie § 544 Občianskeho zákonníka, čo je neprípustné. Zmluvnú pokutu totiž by mohol moderovať. Navyše pre spotrebiteľský právny vzťah vychádzajúci aj z európskej judikatúry je typická tzv. teória skutočného plnenia, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ má platiť len za skutočne dodanú službu. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku sa považuje podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (rozsudok súdneho dvora EÚ C26/13, C. F., P. F. K. proti OTP Jelzápogbank Zrt z 30.4.2014, bod 58). Je za hranicou rozumného úsudku, aby náklady vo

výške 25 eur sledovali výdavky spojené s vyhotovením a zaslaním upomienky. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. Vo vyrubovaní poplatku za výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky a upomienok obdobného charakteru je zrejmy vlastný ekonomický záujem žalovaného (predtým banky). Napokon, na poplatok spojený s výzvou alebo upomienkou na zaplatenie dlžnej čiastky nemá žalovaný zákonný nárok, keďže poplatok jej pokrytý už v zmluvne dojednanom úroku (odplate) za poskytnutý úver (úrok z úveru). Žalobca má za to, že v účtovaní takýchto poplatkov je navyše citelná snaha žalovaného o minimalizovanie nevyhnutnosti vlastných pohľadávok a navyšovanie konečného finančného zaťaženia spotrebiteľa neplniaceho si svoje záväzky a to v rozpore s účelom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej najmä v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky), predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie žalovaného (predtým banky) spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi (v danom prípade vo vzťahu k žalobcovi) ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorým spotrebiteľovi neposkytuje skutočné plnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Žalovaný sa prostredníctvom takéhoto zmluvného dojednania snaží obísť prípadnú požiadavku presne vyčíslit náklady na vymáhanie pohľadávky. Klauzula sa tiež dostáva do rozporu s § 54 ods. 1 v spojení s § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka, ktoré neumožňujú priznať vyššie náklady na uplatnenie pohľadávky ako náklady skutočne vynaložené. Keďže zmluvná podmienka, v zmysle ktorej je veriteľ oprávnený požadovať od spotrebiteľa náklady za upomienky predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 OZ, čo spôsobuje jej neplatnosť (§53 ods. 5 OZ), veriteľ nemá nárok na plnenie z takejto podmienky. Ide o neprijateľnú podmienku, ktorá je v rozpore s § 53 ods. 1 OZ a § 53 ods. 4 písm. k) OZ, spočívajúcu v neprímerane vysokej sankcii, ktorej výška nie je odôvodnená nákladmi banky (žalovaného) a to z dôvodu netransparentnosti dojednania - najmä ak nie je určená za akých okolností a v akej frekvencii bude uplatňovaná takáto de facto zmluvná pokuta za omeškanie. Poplatok nerefektuje podstatné skutočnosti ako napr. výška úveru, doba splácania, počet zostávajúcich splátok spotrebiteľa do splnenia záväzku a pod., naopak je stanovený pevnou sumou, ktorá nie je racionálne odôvodnená. Tento poplatok je spôsobilý ohroziť ekonomický záujem spotrebiteľa, nakoľko je neúčelný a uvedená podmienka je v rozpore s ust. §4 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvná podmienka nachádzajúca sa v čl. III. „osobitné ustanovenia“ bod 15. Zmluvy v znení: „..Dlžník je povinný banke v zmysle §499 Obchodného zákonníka spracovateľský poplatok vo výške dohodnutej podľa zmluvy a to i keď k poskytnutiu úveru nedôjde, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zo zmluvy zo dňa 29.6.2012 a jej Základných podmienok vyplýva záväzok právneho predchodcu žalovaného poskytnúť žalobcovi splátkový kalendár na úver na bývanie, konkrétne za účelom kúpy domu a záväzok žalobcu ako dlžníka za podmienok dohodnutých v Zmluve. V rovnaký deň t.j. 29.6.2012 bola zmluvnými stranami uzatvorená i záložná zmluva. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že zmluvná dokumentácia bola stranami podpísaná v okamihu, kedy bolo medzi zmluvnými stranami dohodnutý jej obsah a podmienky, teda právny predchodca žalovaného v tomto štádiu zmluvného procesu už vedel, že žalobcovi peňažné prostriedky poskytne. Kogentné ustanovenie §499 Obchodného zákonníka upravuje možnosť dojednania odplaty za tzv. „rezervovanie“ prostriedkov veriteľa pre dlžníka. Podstata uvedenej odplaty spočíva v tom, že veriteľ od uzavretia zmluvy o úvere, s týmito nemôže disponovať a čaká na to kedy, v akej výške a či vôbec bude alebo nebude vyčerpaný. Aj keď ide o kogentné ustanovenie, ktoré reflektuje zásadu zmluvnej voľnosti, táto však nie je absolútna a nachádza svoje obmedzenia. S poukazom na uvedené, už v okamihu uzatvorenia zmluvy bolo veriteľovi nepochybne jasné, že spotrebiteľ požiadala o čerpanie úverových prostriedkov (čo napokon vyplýva priamo z obsahu zmluvy). Nie je preto daný predpoklad rezervácie a vyčkávania veriteľa, či a vôbec bude spotrebiteľ úver čerpať. Uvedená skutočnosť je daná uzatvorením spotrebiteľskej úverovej zmluvy a veriteľ neposkytuje spotrebiteľovi žiadnu službu ani protiplnenie. S poukazom na §52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, by v zásade každý veriteľ mohol dojednať odplatu za rezerváciu úverových prostriedkov, čo by samozrejme odporovalo kogentnému úverovému procesu a splnením tak predzmluvných aj zmluvných povinností veriteľa, vrátane povinností veriteľa konať s odbornou starostlivosťou v zmysle zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Spracovateľský poplatok, ktorého zaplatenia sa žalovaný domohol odráža spracovanie a náklady veriteľa za poskytnutý úver. Z uvedeného vyplýva, že tento poplatok nie je v záujme spotrebiteľa.“.. Nemá rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie spotrebiteľom. Každý poplatok, ktorý by mal spotrebiteľ platiť, by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia a je nevyhnutné, aby sa týmto poplatkom platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi

a v jeho záujme. Súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za spracovanie úveru, teda za vedľajšie plnenie, ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa.“ (Rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Brandenbure (Brandenburgischer Oberlandesgericht) z 21.6.2006, č.k. 7U17/06). Keďže spracovateľský poplatok nepredstavuje hlavný predmet plnenia (záväzok veriteľa poskytnúť dohodnuté plnenie (úver) a cenou plnenia (cenovým dojednaním) je úrok platený dlžníkom, potom je poplatok nepochybne vedľajším plnením. Poplatok nebol medzi žalobcom a žalovaným ani individuálne dojednaný a potom uvedené plnenie resp. zmluvná podmienka podlieha súdному prieskumu prijateľnosti. V zmysle rozhodnutia NS SR 1MCdo/1/09, NS ČR 21Cdo/1484/2004 sa za neprijateľný považuje poplatok, ak prevyšuje náklady spojené s vedľajším plnením. Žalovaný si jednostranne určil výšku poplatku na paušálnu sumu 399 eur bez reálnej špecifikácie obsahu predmetu plnenia. Táto zmluvná podmienka zakladá hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľná podľa generálnej klauzuly (§53 ods.1 Občianskeho zákonníka) a to z dôvodu, že vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke dodaní nie je a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. V tejto súvislosti žalobca poukazuje i na ust. §53 ods.4 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Povinnosť poplatku je priamo preformulovaná v zmluve a žalobca nebol zo strany právneho predchodcu žalovaného o tejto zmluvne formulovanej povinnosti nijako informovaný a i preto je daný záver neprijateľnosti takého zmluvného ustanovenia. Zmluvná podmienka nachádzajúca sa v čl. III. „osobitné ustanovenia“ bod 16 Zmluvy v znení: „...Banka je oprávnená požadovať od dlžníka. Poplatok za správu úveru podľa Sadzobníka a dlžník je povinný tento poplatok za správu úveru v banke zaplatiť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Podľa citovaného ustanovenia zmluvy sa dlžník zaviazal uhradiť banke okrem iného poplatok za vedenie úveru (mesačný paušál) v zmysle platného Sadzobníka banky. Poplatok za vedenie úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto je také dojednanie potrebné považovať za absolútne neplatné s poukazom na ustanovenie §53 ods.5 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa. Dojednanie poplatku za vedenie účtu a správu úverového účtu je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko vedenie úverového účtu vyplýva z účtovných potrieb samotnej banky a preto nemôže zaražovať dlžníka. Aj zákonodarca v rámci zákona č. 132/2013 Z.z. o Bankách reagoval na súdnu prax a zakázal bankám, stavebným sporiteľniam a veriteľom v spotrebiteľských úveroch žiadať poplatky alebo akúkoľvek odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úverového účtu, na ktorom je úver vedený a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu. Poplatky, ktoré umožňujú žalovanému poskytovateľovi úveru získať objektívne vyššiu čiastku ako sú skutočné náklady, narúšajú rovnováhu zmluvných strán. Objektívne takéto poplatky upravené jednostranne len sadzobníkom spracovaným dodávateľom sú spôsobilé získať od spotrebiteľa čiastku prevyšujúcu skutočné náklady na takéto výdavky dodávateľa úveru. Aj pri aplikácii ust. §121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú len náklady spojené s jej uplatnením - skutočné náklady. Žalobca s poukazom na rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci C-143/13, Matej proti SC Volksbank Romania SA, považuje tento poplatok za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o podmienku, ktorou sa dlžníkovi ukladá poplatok, za ktorý zo strany veriteľa (banky) nedostával žiadne relevantné protiplnenie. „Správa úveru“ totiž nemá pre dlžníka žiaden praktický význam. Pojem „správa úveru“ označuje zrejme súbor úkonov spojených s faktom, že veriteľ eviduje zostatok úveru, pripisuje úroky, započítava splátky, účtuje poplatky a pod. tieto úkony však veriteľ vykonáva pre svoje potreby, nie pre potreby dlžníka. Z ustanovení zmluvy pritom nie je zrejmé, v čom má takéto „správa účtu“ konkrétne spočívať, teda aké úkony veriteľa v prospech dlžníka majú byť týmto poplatkom odmeňované. V podstate ide o skrytý a pre dlžníka (spotrebiteľa) neprehľadný spôsob zvýšenia úrokového výnosu, inak než priamym vyjadrením vo výške úrokovej sadzby. Takéto ustanovenie tak celkom jednoznačne zakladá pre veriteľa nárok na ďalšiu peňažnú výhodu voči dlžníkovi, teda spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Ide teda o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je podľa §53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Zmluvná podmienka nachádzajúca v článku IV. „Úročenie úveru“ bod 1. zmluvy v znení: „...banka úročí úver úrokovou sadzbou dohodnutou v zmluvných podmienkach. Zmena výšky úrokovej sadzby je možná len v súlade s úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP odo dňa zmeny výšky úrokovej sadzby, banka bude úročiť úver touto zmenenou úrokovou sadzbou, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V zmluve si žalobca s právnym predchodcom žalovaného dojednali výšku úrokovej sadzby pohyblivú, s tým, že úrok uvedený v zmluve 5,79% p.a. je platný v

deň uzatvorenia úverovej zmluvy (fixácia bola určená len na obdobie 3 roky) konečná splatnosť úveru mala nastať až 10.7.2041. Pokiaľ ide o možnosť (mechanizmus) zmeny úrokovej sadzby, zmluva v tejto súvislosti mlčí s odkazom na ustanovenie v Úverových podmienkach a Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len „VOP“), ktoré vyhotovil predchodca žalovaného, ktoré nemohol v žiadnom smere ovplyvniť žalobca ako spotrebiteľ.

Takto dojednané úroky z úveru nemožno považovať za dojednané určito, keď do budúca bolo možné nekontrolovateľne bez súhlasu žalobcu ako spotrebiteľa tieto meniť. Takto ako pôvodne súhlasil žalobca s výškou úroku dojednaného v čase odpísania zmluvy, táto už nemusela platiť nasledujúci deň, keď mu bol poskytnutý úver prevodom na účet. Takéto dojednanie úroku nezodpovedá ust. § 497 až 507 Obchodného zákonníka v platnom znení, ktorý výslovne určuje, že zmluva musí obsahovať dojednanie o úrokovej sadzbe. Z návrhov generálneho advokáta H. R. prednesené 10.9.2019 vo veci C 125/18 H. D. del H. D. proti Banka SA vyplýva, že priemerný spotrebiteľ z dôvodu technickej povahy informácií o hypotekárnych úveroch často nie je schopný pochopiť určité pojmy, akými sú pojmy (pevná alebo pohyblivá) „úrovňová sadzba“, „referenčný index“, alebo „ročná percentuálna miera nákladov“ RPMN a najmä rozdiely medzi týmito pojmami. Tak je aj v prípade fungovania alebo konkrétneho výpočtu nielen pohyblivých úrokových sadzieb, ale aj oficiálnych referenčných indexov hypotekárnych úverov a RPMN, na základe ktorých sa tieto úrokové sadzby počítajú. V tomto kontexte má úroveň informovanosti vyžadovaná od predajcu alebo dodávateľa kľúčový význam pre to, aby priemerný spotrebiteľ mohol pochopiť, aké sú skutočné náklady na jeho úver. V ďalšom uviedol, že požiadavka transparentnosti uložená smernicou má za cieľ zabrániť nielen potencionálne významným ekonomickým dôsledkom pre spotrebiteľa, ale aj tomu, aby tieto dôsledky boli náhodné alebo nepredvídateľné. Priemerný spotrebiteľ totiž musí byť schopný predvídať náklady na svoj úver bez toho, aby bol vystavený nepredvídateľnému riziku ekonomickej záťaže, ktorá z neho vyplýva. Prináleží však vnútroštátnemu súdu, aby pri skúmaní transparentnosti spornej podmienky s prihliadnutím na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy jednak overil, či zmluva transparentným spôsobom vyjadruje túto metódu výpočtu úrokovej sadzby, aby bol spotrebiteľ schopný na základe presných a zrozumiteľných kritérií posúdiť ekonomické dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú a jednak overil, či táto zmluva spĺňa všetky informačné povinnosti stanovené vnútroštátnou právnou normou. Napokon konštatoval, že ak by vnútroštátny súd dospel k záveru, že požiadavka týkajúca sa jasnej a zrozumiteľnej formulácie zmluvných podmienok a teda transparentnosti bola vzhľadom na skutočnosti splnená, nič to nemení na tom, že spornú podmienku treba v každom prípade posúdiť, pokiaľ ide o jej prípadne nekalú povahu z obsahového hľadiska, vzhľadom na prípadnú existenciu značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy na úkor spotrebiteľa. V tejto súvislosti prináleží vnútroštátnemu súdu, aby po zohľadnení kritérií stanovených v čl. 3 ods. 1 a v čl. 5 smernice 93/13 určil, či vzhľadom na okolnosti vlastné prejednávanému prípadu podmienka, o akú ide vo veci samej, spĺňa aj požiadavky dobrej viery rovnováhy uložené touto smernicou. Podľa Súdneho dvora vo veci C 125/18 Marc Gómez del Moral Guasch proti Banka SA s má požiadavka, ktorej zmluvná podmienka musí byť formulovaná jasne a zrozumiteľne, preto chápať tak, že ustanovuje aj to, aby zmluva transparentným spôsobom vyjadrovala konkrétne fungovanie mechanizmu, na ktorý sa odvoláva dotknutá podmienka, ako aj prípadne vzťah medzi týmto mechanizmom a mechanizmom stanoveným ostatnými podmienkami, aby bol tento spotrebiteľ schopný na základe presných a zrozumiteľných kritérií posúdiť ekonomické dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú (napr. rozsudky z 30.4.2014 C26/13, EÚ:C:2014:282, bod 75, ako aj z 20.9.2017 a iné (C186/16, EÚ:C:2017:703, bod 45). K pojmu „jasnej a zrozumiteľnej formulácie“ SD EÚ uviedol, že požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok stanovená smernicou nemôže byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska (rozhodnutie SD EÚ zo dňa 30.4.2014, sp.zn. C26/13 bod 69 a 71) ako aj rozhodnutie SD EÚ z 26.4.2015, sp.zn. C143/13, bod 73). Vnútroštátnemu súdu po zohľadnení všetkých okolností súvisiacich s uzatvorením zmluvy osobitne prináleží overiť, či v dotknutej veci boli spotrebiteľovi oznámené všetky skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na rozsah jeho záväzku a umožňovali mu posúdiť najmä celkové náklady jeho úveru (či banka v rámci uzavretia zmluvy, o ktorú ide vo veci samej, skutočne dodržala všetky informačné povinnosti stanovené vnútroštátnou právnou úpravou). Rozhodujúcimi pri tomto posúdení sú jednak otázka, či sú tieto podmienky formulované jasne a zrozumiteľne tak, že priemerný spotrebiteľ je schopný posúdiť takéto náklady a jednak okolnosť spojená s tým, či boli v zmluve o úvere poskytnuté informácie, ktoré vzhľadom na povahu tovaru alebo služieb, ktoré nie sú predmetom tejto zmluvy, považované za základné (rozsudok z 20.9.2017, C186/16, EÚ:C:2017:703, bod 47 ako aj citovaná judikatúra). V rámci rozhodovania poukazuje na súdny dvor vo veci C125/18 H. D. D. proti Banka SA zo dňa 3.3.2020. Požiadavky na zmluvnú podmienku o pohyblivej úrokovej sadzbe, ktoré vyplynuli z rozhodnutia SD EÚ z 3.3.2020 vo veci C125/18, pričom je potrebné zdôrazniť, že úroveň informovanosti vyžadovaná od

predajcu alebo dodávateľa má kľúčový význam pre to, aby priemerný spotrebiteľ mohol pochopiť, aké sú skutočné náklady na jeho úver. Priemerný spotrebiteľ totiž musí byť schopný predvídať náklady na svoj úver bez toho, aby bol vystavený nepredvídateľnému riziku zmeny ekonomickej záťaže, ktorá z neho vyplýva:

-zmluva transparentným spôsobom musí vyjadrovať metódu výpočtu pohyblivej úrokovej sadzby, aby bol spotrebiteľ schopný na základe presných a zrozumiteľných kritérií posúdiť ekonomické dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú,

-zmluvná podmienka musí byť formulovaná jasne a zrozumiteľne, transparentným spôsobom vyjadrovať konkrétne fungovanie mechanizmu, na ktorý sa odvoláva dotknutá podmienka, ako aj v prípade vzťah medzi týmto mechanizmom a mechanizmom stanoveným ostatnými podmienkami, aby bol tento spotrebiteľ schopný na základe presných a zrozumiteľných kritérií posúdiť ekonomické dôsledky, ktoré z toho vyplývajú,

-túto požiadavku treba chápať tak, že vyžaduje nielen to, aby dotknutá podmienka bola pre spotrebiteľa zrozumiteľná z formálneho a gramatického hľadiska, ale aj to, aby priemerný spotrebiteľ, ktorý je riadne informovaný a priemerne pozorný a obozretný, bol schopný pochopiť konkrétne fungovanie spôsobu výpočtu tejto sadzby a posúdiť tak na základe presných a zrozumiteľných kritérií potencionálne významné ekonomické dôsledky tejto zmluvnej podmienky na jeho finančné záväzky, aplikácia požiadaviek priamo na zmluvné ustanovenie o pohyblivej úrokovej sadzbe,

-zmluva neobsahuje žiadnu metódu výpočtu pohyblivej úrokovej sadzby, určuje len to, že je úroková sadzba vo výške 5,79% na obdobie 3 rokov a zafixovaná, súčasne sa však uplatňuje čl. IV bod 1 Zmluvy - Zmena výšky úrokovej sadzby je možná v súlade s úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP, ktorých obsah nie je známy, pričom tieto žalobcovi odovzdané nebolo,

-zmluva neobsahuje konkrétne fungovanie mechanizmu výpočtu pohyblivej úrokovej sadzby a neobsahuje spôsob výpočtu tejto sadzby. Žalobca totiž nemohol predvídať a vypočítať ekonomickú záťaž, ktorá vyplýva z úveru a nebol schopný posúdiť túto pred uzavretím zmluvy.

Žalobca bol od počiatku zmluvného vzťahu vystavený nepredvídateľnému riziku zmeny ekonomickej záťaže, ktorá vyplýva z jeho úveru na to, aby bolo možné konštatovať, že priemerný spotrebiteľ skutočne pochopil spôsob výpočtu pohyblivej úrokovej sadzby, uplatnenej na jeho úver, tento spotrebiteľ musí mať prístup k informáciám, ktorá je vzhľadom na povahu tovaru alebo služieb, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, dôležitá. Žalobca nebol schopný posúdiť ekonomické dôsledky, ktoré z takto dojednej úrokovej sadzby pre neho vyplývajú, nedisponoval informáciami o fungovaní mechanizmu pohyblivej úrokovej sadzby (prípadne informácie o akomkoľvek indexe, ktorý sa uplatní), zrozumiteľnými kritériami, ktoré by mu uvedené umožňovali, takéto informácie. Uvedeným postupom sa právny predchodca odporcu snažil zdaniť urobiť zadosť dikcii zákona, keď uviedol výšku úroku v čase uzavretia zmluvy, v skutočnosti túto výšku úroku do budúcnosti nemienil akceptovať, keď bol oprávnený ju meniť bez ingerencie navrhovateľa ako druhej strany úverovej zmluvy, ktorá je slabšou stranou, ktorej zákon poskytuje ochranu v zmysle § 54 Občianskeho zákona. Transpozíciou č. 8 smernice je vytvorený právny rámec mechanizmu, ktorý chráni spotrebiteľa pred značným zhoršením svojho postavenia voči (vzorovému) zákonnému, zakotvený v ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedený rámec však nezakazuje akékoľvek odchylenie sa od dispozitívnej úpravy v neprospech spotrebiteľa, ale iba také, ktoré spôsobuje značný neprospech spotrebiteľovi. V prípade pochybnosti o obsahu spotrebiteľskej zmluvy platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší s poukazom na ust. § 54 ods. 4 občianskeho zákonníka. Prítom uvedené ustanovenie je modifikáciou výkladového pravidla zakotveného v § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ktoré sa týka výkladu právneho úkonu pre oblasť spotrebiteľských zmlúv a pre to, aby bolo súdom uplatnené postačí sama skutočnosť, že zmluvnú formuláciu možno vysvetliť viacerými spôsobmi. Je potrebné mať na pamäti, že neprijateľná zmluvná podmienka (spravidla) nie je náhodnou zmluvnou konštrukciou, ale vopred premysleným konaním veriteľa. Ide zjavne o takú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná, resp. ktorej súdny prieskum sa vyžaduje v prípade, že by súd zistil jej neplatnosť, nemôže takú zmluvnú podmienku modifikovať a ďalší právny režim Zmluvy by súd meritorne posúdil a určil (pravdepodobne i prieskumom ďalších neprijateľných zmluvných podmienok nakoľko zmluva vykazuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi zmluvnými stranami, že sa javí ako neudržateľná. A ako aj vyplýva z návrhov generálneho advokáta H. R. prednesené 10.9.2019 vo veci C 125/18 Marc Gómez del H. D. proti Banka SA, že ak by vnútroštátny súd dospel k záveru, že požiadavka týkajúca sa jasnej a zrozumiteľnej formulácie zmluvných podmienok a teda transparentnosti bola vzhľadom na skutočnosť splnená, nič to nemení na tom, že spornú podmienku treba v každom prípade posúdiť, pokiaľ ide o je prípadne nekalú povahu z obsahového hľadiska, vzhľadom na prípadnú existenciu značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy na úkor spotrebiteľa. V tejto súvislosti prináleží vnútroštátnemu súdu, aby po

zohľadnení kritérií stanovených v čl. 3 ods. 1 a v čl. 5 smernice 93/13 určil, či vzhľadom na okolnosti vlastné prejednávaniu prípadu podmienka, o akú ide vo veci samej, spĺňa aj požiadavky dobrej viery a rovnováhy uložené touto smernicou. Zmluvná podmienka nachádzajúca sa v čl. VI. „Záverečné ustanovenia“ bod 2 Zmluvy v znení: „..Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi, a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely Úverovej Zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané bankou s účinnosťou od 1.8.2002 a úverovými podmienkami Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom účinné od 1.7.2007. Dlžník ďalej vyhlasuje, že bol bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V tejto súvislosti poukazuje žalobca na právoplatné rozsudky OS v Skalici sp.zn. 3C 234/2012, KS Prešov sp.zn. 10Co/41/2016, OS Kežmarok č.k. 9C/2/2014-144, ktorými bola rovnaká zmluvná podmienka vyhlásená za neprijateľnú. Ustanovenie §53 ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá by bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo VOP za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny zástupca dodávateľa. Takáto zmluvná podmienka neplatná (§53 ods. 5 OZ, absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ udržiava protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný. Priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práve spotrebiteľa. Súdom ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§53a OZ). Rovnako významné je, že zo Zmluvy uzavretej medzi SLSP a.s. a žalobcom je zrejme, že ju strany uzavreli v písomnej forme a VOP boli taktiež vyhotovené v písomnej forme, VOP majú nahrádzať časť obsahu zmluvy, ktorá je účastníkom známa z ich podnikateľskej činnosti. Strany uzavreli zmluvu o úvere písomne a preto sa podľa § 40 ods. 3 občianskeho zákonníka (ak sa mali právne vzťahy účastníkov zmluvy spravovať podľa §262 Obchodného zákonníka s poukazom na a§ 272 ods. 1, týkajúcej sa časti ohľadom prejavu vôle účastníkov zmluvy). VOP ako aj prípadné ďalšie súčasti zmluvy obsahom upravujúce práva a povinnosti zmluvných strán vyžadovalo, aby boli podpísané žalobcom, potom je potrebné, aby žalovaný preukázal a predložil dôkaz, svedčiaci k tomu, že žalobca podpísal okrem Zmluvy i ďalšie súčasti zmluvy ako VOP alebo úverové podmienky. Dohoda účastníkov vo VOP alebo v iných obchodných podmienkach vyžadovala podľa §40 ods. 3 Občianskeho zákonníka pre platnosť právneho úkonu písomnú formu a podpis žalobcu, ak nebol daný na VOP, právny úkon je podľa § 40 ods. 1 OZ a § 272 Obchodného zákonníka neplatný, pričom pre nedodržanie zákonom predpísanej formy právneho úkonu, ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Podstatná časť zmluvných dojednaní, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu s nachádza (pravdepodobne) práve vo VOP, úverových podmienkach, sadzobníku a podmienkach určených zverejnením. Žalobca ani v čase podpisu zmluvy uvedené listiny neobdržali, ich obsah nepozná. Ako bolo uvedené a už právoplatne vo výroku súdmi SR potvrdené, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia Zmluvy. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Napokon predmetné jednostranné vyhlásenie spotrebiteľa v Zmluve je potrebné považovať za netransparentnú inkorporačnú klauzulu. Spotrebiteľa nemôže takýmto prehlásením zaväzovať neurčitý okruh dokumentov zverejnených na webovom sídle (aktuálne ich má banka zverejnených na webe viac ako desať). Zároveň v prípade, ak banka nevie jednoznačne preukázať oznámenia spotrebiteľa s dokumentmi uvedenými v inkorporačnej klauzule, je potrebné uvedené potom posúdiť zakomponovanie predmetných klauzúl do zmluvy aj ako vykonanie nejakej obchodnej praktiky podľa ustanovenia §7 zákona č. 250/2007 Z.z. nakoľko je v rozpore s odbornou starostlivosťou (nedostatočné splnenie povinnosti oboznámiť spotrebiteľa (spotrebiteľ je uvádzaný do omylov v tom, že by sa veriteľ mohol dovoliavať toho, že spotrebiteľ je

predmetnými dokumentmi viazaný, čím môže byť spotrebiteľ odrádzaný od uplatnenia svojich práv, resp. obrany napríklad podaním žaloby na súde spochybňujúc nároky banky vyplývajúce zo zmluvných dokumentov tak ako tomu je i v predmetnej veci.). Samotné prehlásenie spotrebiteľa zakomponované v texte zmluvy ako štandardná zmluvná podmienka nepredstavuje dôkaz o tom, že si veriteľ splnil svoju povinnosť. Veriteľ je povinný dôveryhodne preukázať, že spotrebiteľa oboznámil s uvedenými listinami. SD EÚ v konaní pod sp.zn. C-449/13 Bakkaus, konštatoval, že obozretný veriteľ si musí byť vedomý nevyhnutnosti zbierania a uchovávanía dôkazov o splnení svojich informačných povinností a povinnosti poskytnúť vysvetlenie. V tejto súvislosti žalobca poukazuje (ako aj v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) na rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie z 24.3.2014, č. SK/0207/799/2014, ktorým žalovanému (resp. právnenému predchodcovi žalovaného) bola uložená pokuta 10 000 eur pre porušenie zákazu upierať spotrebiteľovi právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách tým, že dojednal so spotrebiteľmi zmluvy, ktoré okrem iného obsahujú totožné vyhlásenia dlžníka ako v prejednávacom prípade. Táto zmluvná podmienka zakladá hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľná podľa generálnej klauzuly (§53 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a to z dôvodu, že má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Uvedenými zmluvnými podmienkami sa na spotrebiteľa taktiež neprijateľne prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s esenciálnymi informáciami podstatnými pre posúdenie vhodnosti a únosnosti úveru podľa zmluvy v kontexte jeho majetkových pomerov a finančných možností. Keďže de facto takto formulovaná zmluvná podmienka prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno (o oboznámení sa s uvedenými listinami) je neprijateľná i z dôvodu, že v zmysle ustanovenia §53 ods. 4 písm. l) sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Zmluvná podmienka nachádzajúca sa v čl. VI. „Záverečné ustanovenia“ bod 5 Zmluvy v znení: „.. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka“. Je neprijateľnou podmienkou. Tieto zmluvné ustanovenia týkajúce sa aplikácie Obchodného zákonníka na vzájomné zmluvné vzťahy vzhľadom na vývoj právnej úpravy spotrebiteľských právnych vzťahov neobstojí v súdnej kontrole prijateľnosti, pretože podľa ust. §52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.5.2015), „ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné“. V súvislosti s citovaným ustanovením § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3MCdo 14/2014 zo dňa 21.4.2015. zmluvná podmienka je neplatná a takéto zmluvné dojednanie možno považovať aj za obchádzanie zákona (konkrétne Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb.). Favorizovanie Obchodného zákonníka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa generálnej klauzuly § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá jednoznačne znevýhodňuje spotrebiteľa s poukazom na ust. §54 ods. 1 a 2 občianskeho zákonníka. Dojednanie o voľbe Obchodného zákonníka núti spotrebiteľa podriaďiť jeho vzťah s veriteľom ustanovením zákona č. 513/1991 z.z. Obchodného zákonníka, vylučujúc tak použitie ustanovení Občianskeho zákonníka o neprijateľných zmluvných podmienkach a ďalších ustanovení upravujúcich spotrebiteľské úverové vzťahy. Niet žiadneho dôvodu na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, prečo podriaďiť spotrebiteľský vzťah výlučne Obchodnému zákonníku a to i s poukazom na už citované ust. §52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.5.2015). Z listiny Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vyplýva, že žalovaný (resp. právny predchodca žalovaného) po mimoriadnej splatnosti účtoval - úročil (už zúročenú) dlžnú sumu zmluvným úrokom, tiež úrokom z omeškania (poznámka v ľavom dolnom rohu listiny). Žalobca pretože nedisponuje VOP, Úverovými podmienkami, Sadzovníkom, nepozná presnú formuláciu ani právny základ uvedeného postupu právneho predchodcu žalovaného (a i žalovaného). Totiž žiadna vnútroštátna právna úprava, zakotvená v Občianskom zákonníku ani Obchodnom zákonníku neposkytuje priestor pre to, aby veriteľ po vyhlásení mimoriadnej splatnosti požadoval zmluvný úrok z dlžnej už zúročenej sumy úveru. Je však predpoklad, že môže ísť o zmluvné ustanovenie, majúce svoj pôvod, napr. vo VOP. V opačnom prípade by išlo zjavne o vynucovanie plnení bez právneho dôvodu. Uvedený záver o úročení pri mimoriadnej splatnosti rovnako nasvedčuje to, že v listine Vyhlásenie navrhovateľa dražby zo dňa 26.6.2019 podľa

§ 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. je v rámci rozpisu Stav pohľadávky vypočítaný ku dňu 26.6.2019 opakovane uvádzaný:

- Úrok z omeškania v sume 627,39 eur, - úrok zmluvný 7017,06 eur, - úrok z omeškania v sume 128,33 eur, - úrok z omeškania v sume 3211,10 eur.

Teda podľa počtu úročených súm ide o 4 násobné úrokové zaťaženie úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti - je zrejmé, že stav pohľadávky ku dňu podania tohto žalobného návrhu je neporovnateľne vyšší ako je uvedený stav pohľadávky ku dňu 26.6.2019. Preto za predpokladu, že by išlo o zmluvné dojednanie majúce pôvod v niektorých v Zmluve tvrdených súčastiach, žalobca rovnako namieta jeho neprijateľnosť a v priebehu konania (po tom ako žalovaný vysvetlí resp. preukáže právny dôvod týchto plnení) žalobca rozšíri žalobný návrh o znenie prípadnej zmluvnej podmienky, ktorá vytvára právny základ pre také dojednanie. Úročenie úveru zmluvnými úrokmi po mimoriadnej splatnosti je neprijateľné a to z niekoľkých dôvodov. Najvyšší súd SR totiž už skôr uznesením zo dňa 1.7.200 sp.zn. 4 Obo 143/98 (R 59/1998), v ktorom ako odvolací súd (§10 ods. 2 OSP) uviedol, že „Odvolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov platia len do splatnosti dlhu. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania (§369 OBZ)“. Napokon, uvedenú otázku riešila ja Ústavný súd SR vo svojom uznesení IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012. Právny predchodca mal Úver zo Zmluvy mimoriadne zosplatiť a jednostranným právnym úkonom navodil stav, v ktorom mal právo získať okamžite späť celú sumu požičaných finančných prostriedkov, v dôsledku čoho na strane žalovaného odpadá obmedzenie jeho práva disponovať s istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré dlžník už nemôže vracať v režime výhody splátok. Z tohto dôvodu veriteľ stráca nárok na úroky za požičanie peňažných prostriedkov a zákonite nastupuje stav, v ktorom by mal veriteľ vyvinúť úsilie, ktoré smeruje k skorému vráteniu peňažných prostriedkov, pričom právna úprava po mimoriadnom zosplatení úveru mu poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatenou pohľadávkou. Ak teda nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, nie je dôvod na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmami vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. V podstate by nastal právny stav, keď by veriteľ v dôsledku zosplatenia úveru i naďalej inkasoval úroky, zatiaľ čo spotrebiteľovi by neboli garantované žiadne práva, ktoré pre neho vyplývajú zo zmluvy pred zosplatením úveru. Pokiaľ by spotrebiteľovi takáto ochrana nebola priznaná, podporila by sa hrubá nadvláda veriteľa a stav, v ktorom by veriteľ nebol nútený vymáhať svoju pohľadávkou a odplatné úroky by mu mali nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Ust. § 565 Občianskeho zákonníka predstavuje špeciálnu sankciu za porušenie povinnosti dlžníka, ktorý môže v takomto prípade požadovať zaplatenie celej pohľadávky. Podľa § 565 občianskeho zákonníka spotrebiteľovi vzniká voči veriteľovi povinnosť zaplatiť celú pohľadávkou, teda nesplatenú istinu a splatné úroky, výška ktorých sa ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zo strany veriteľa zafixuje. Zákon otázku splatnosti zvyšku pohľadávky po strate výhody splátok osobitne nerieši, preto je nevyhnutné aplikovať § 563 občianskeho zákonníka a túto pohľadávkou považovať za jednorazovo splatnú ako celok odo dňa nasledujúceho po žiadosti veriteľa. Pokiaľ však spotrebiteľ svoju peňažnú povinnosť vrátiť veriteľovi nesplatenú istinu a splatné úroky, výška ktorej bola ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zafixovaná, nesplní riadne a včas, dostáva sa do omeškania s plnením voči veriteľovi, pričom nastupuje ust. §517 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, avšak navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa, ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru. S protiprávnym stavom sa spájajú sankcie, pretože spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. S protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Pokiaľ existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa, neprijateľne odchylna od zákona, čo zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prípadne ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády 81/1990 Z.z. V uvedenej súvislosti by neobstála ani obchodnoprávna úprava ohľadom aplikácie ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka, nakoľko v zmysle § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný

spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Obchodný zákonník upravuje, že „záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť“ použité peňažné prostriedky a nie „záväzok platiť úroky je splatný v momente vrátenia“ použitých peňažných prostriedkov. Expressis verbis úpravu obsahuje tiež tretia veta § 503 citovaného prvého odseku, keď splatnosť úrokov nastáva „v čas, keď dlžník vráti“ zvyšok poskytnutých prostriedkov. Citované ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka je koncipované jednoznačne a nepripúšťa iný výklad. Na podporu argumentácie žalobca poukazuje na rozsudok NS SR zo dňa 22.7.2010, sp.zn. 33 Cdo/2041/2008. Od splatnosti úveru je dlžník v omeškani a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, totiž ak by zmluvný úrok patril veriteľovi až do zaplatenia, bol by dlžník v postavení spotrebiteľa dvojnásobne zaťažovaný úrokmi z úveru i úrokmi z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu strán s poukazom na rozhodnutia SD EÚ zo dňa 21.4.2016, sp.zn. C-377/14. Aj Občiansky zákonník v ustanovení § 53 považuje za neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve, ktorou by si veriteľ vymienil neprimeranú kompenzáciu (sankciu) od spotrebiteľa, ktorý si neplní svoje záväzky. Priznanie, či vymoženie takého nároku t.j. zaplatenie zmluvného úroku z úveru v zmluvne dohodnutej výške v percentuálnej výške ročne z nesplatennej sumy istiny úveru odo dňa nasledujúceho po mimoriadnej splatnosti úveru, je v rozpore aj s čl. 6 smernice 93/13/EHS. Zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania by bolo potrebné označiť za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods. 2 OZ o administratívnom strope úrokov z omeškania. Žalobca si dovoľí opätovne poznamenať, že jedným z dôkazov, ktoré predložil súdu bolo i to, že právny predchodca žalovaného bol opakovane pokutovaný za aplikáciu aj takých neprijateľných podmienok ako žalovaný uplatňuje vo vzťahu k žalobcovi, teda nejde len o právne domnienky a argumentáciu právneho zástupcu žalobcu, ale právne relevantný poukaz na nekalé praktiky právneho predchodcu postúpenej pohľadávky. Nie je zrejmý pôvod zmluvnej podmienky, ktorá oprávňovala právneho predchodcu žalovaného resp. žalovaného, aby po mimoriadnej splatnosti úročil dlh žalobcu zmluvným úrokom. V súlade s uvedeným žalobca podáva návrhy na vykonanie dokazovania. Žalobca navrhuje, aby súd vyzval žalovaného, aby za účelom spoľahlivého preverenia skutočných nákladov, ktoré mali vzniknúť účtovaním spracovateľského poplatku žalovaným žalobcovi, tento preukázal reálne náklady, ktoré mu (právne predchodcovi) v skutočnej a odôvodnenej výške k sume poplatku 399 eur. Pokiaľ žalovaný neposkytol žiadne protiplnenie, je daný záver o neprijateľnosti a ide o plnenie bez právneho dôvodu. Navrhuje, aby súd vyzval žalovaného, aby špecifikoval právnym predchodcom žalovaného vyčíslenú sumu dlžnej pohľadávky v Oznámení o mimoriadnej splatnosti zo dňa 11.12.2017 v sume 50 209,29 eur a ktorá bola na žalovaného ako pohľadávka postúpená. Teda, aby žalovaný identifikoval aká časť uvedeného dlhu predstavuje sumu istiny, príslušenstva, resp. poplatkov, úrokov. Z hľadiska transparentnosti je nevyhnutné, aby bola zrejmalá špecifikácia dlhu, nakoľko nie je zrejme, ako žalovaný započítal plnenie poskytnuté žalobcom, tiež vzhľadom na niektoré neprijateľné podmienky je potrebné identifikovať jednotlivé plnenia z hľadiska nárokov žalovaného. Navrhuje, aby súd vyzval žalovaného, aby tento predložil zmluvou tvrdené súčasti Zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník, ktorými nepochybne ako právny nástupca disponuje. Tieto listiny žalobcovi doručené ani predložené neboli, čo vyplýva už zo znenia zmluvného ustanovenia „Zverejnením“. Nielen že sa uvedeným preukáže, či bol žalobca s ich obsahom oboznámený (potom k nim nepochybne pripojil svoj podpis vzhľadom na písomnú formu), ale tiež preto, že podstatná časť Zmluvy je obsiahnutá práve v uvedených listinách, ktoré ak sa aj stali súčasťou zmluvy, podliehajú rovnako prieskumu ne/prijateľnosti tam uvedených zmluvných ustanovení.

Žiada súd, aby vyzval žalovaného ako veriteľa, aby predložil presnú formuláciu aktuálneho dlhu žalobcu. Žalobca z vyššie uvedených dôvodov navrhuje súdu, aby vydal tento rozsudok:

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v článku III. „Osobitné ustanovenia“ bod 4 Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.6.2012 v znení: „...Dlžník sa zaväzuje splácať Pohľadávku pravidelnými splátkami, periodicitou a do termínu dohodnutého v Základných podmienkach. Došlé sumy sa použijú najskôr na úhradu splatných nákladov, Poplatkov, Úrokov z omeškania, úrokov a istiny v tomto poradí“. Je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka, nachádzajúca sa v článku III. „Osobitné ustanovenia“ bod 8 Zmluvy o splátkovom úvere. Č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.6.2012 v znení: „...Dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním splátky platiť Úrok z omeškania od prvého dňa omeškania. Ak je dlžník v omeškani so splácaním Úveru, Banka je oprávnená vyzvať Dlžníka na úhradu omeškanej sumy upomienkou aj opakovane a požadovať od Dlžníka úhradu Poplatku za vystavenie každej upomienky podľa Sadzobníka a Dlžník je povinný tento Poplatok Banke zaplatiť“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v článku III. „Osobitné ustanovenia“ bod 15 Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.6.2012

v znení: „...Dlžník je povinný Banke v zmysle § 499 Obchodného zákonníka Spracovateľský poplatok vo výške dohodnutej podľa tejto Zmluvy a to i keď k poskytnutiu Úveru nedôjde, je neprijateľnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v článku III. „Osobitné ustanovenia“ bod 16 Zmluvy o splátkovom úvere. č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.6.2012 v znení: „... Banka je oprávnená požadovať od Dlžníka Poplatok za správu úveru podľa Sadzobníka a Dlžník je povinný tento Poplatok za správu Úveru Banke zaplatiť, je neprijateľnou podmienkou.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v článku IV. „Úročenie Úveru“ bod 1 Zmluvy o splátkovom úvere. Č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.6.2012 v znení: „...Banka úročí Úver Úrokovou sadzbou dohodnutou v Základných podmienkach. Zmena výšky úrokovej sadzby je možná len v súlade s Úverovou zmluvou, Úverovými podmienkami a VOP, odo dňa zmeny výšky Úrokovej sadzby Banka bude úročiť Úver touto zmenenou Úrokovou sadzbou“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v článku VI. „Záverečné ustanovenia“ bod 3 Zmluvy o splátkovom úvere. Č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.6.2012 v znení: „...Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely Úverovej Zmluvy s VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky Banky pre poskytovanie úverov, Povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom účinné od 1.7.2007. Dlžník ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd určuje, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v článku VI. „Záverečné ustanovenia“ bod 5 Zmluvy o splátkovom úvere. Č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.6.2012 v znení: „...Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Žalobca na vyjadrenie žalovaného uviedol, že žalovaný v obsahu podanie tvrdí, že Zmluva bola uzatvorená podľa vtedy platných právnych predpisov, je toho názoru, že Zmluva spĺňala všetky náležitosti vyžadované právnymi predpismi účinnými v čase uzatvorenia Zmluvy. Ďalej uvádza, že v prípade určenia neprijateľných zmluvných podmienok bude predmetný poskytnutý úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov a keďže čerpanie úveru žalobcom je nesporné, (k čomu na dôkaz pripojil výpisy k úverovému účtu žalobcu) veriteľ má právo požadovať od dlžníka plnenie vo výške nesplatennej výšky istiny úveru a v prípade vyhlásenia neprijateľných zmluvných podmienok si bude veriteľ svoj nárok, t.j. nesplatenú výšku istiny pohľadávky vyplývajúcu zo Zmluvy, uplatňovať v súdnom konaní.

Žalovanému nemožno uprieť právo uplatňovať si svoje nároky na príslušnom súde. Žalobca inicioval toto konanie výlučne s cieľom, aby v prípade, že by žalovaný pokračoval vo výkone záložného práva formou dobrovoľnej dražby, t.j. spôsobom, ktorý obchádza súdnu kontrolu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách (napr. aj po získaní relevantného titulu - súdneho rozhodnutie) uplatňoval a vymohol len také nároky, ktoré sú v súlade s požiadavkami právnej úpravy na ochranu spotrebiteľa, resp. plnenia, ktoré nemajú svoj základ v neprijateľných zmluvných podmienkach a v tejto súvislosti je právne irelevantné, že ide o právneho nástupcu pôvodného veriteľa žalobcu, nakoľko sa stal univerzálnym právnym nástupcom pohľadávky zo Zmluvy, poukazujú na rozsudok NS SR sp.zn. 8cdo/114/2017 zo dňa 6.3.2019.

Ustanovenie § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§53 ods. 5 OZ, absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav naviac zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§53a OZ). Plnenie z takejto podmienky naviac vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§451 ods. 1 OZ: „z neplatného právneho úkonu“), nemožno ju preto moderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый, rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky)

je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konanie v súlade s dobrými mravmi (§4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z.z.) v podmienkach Európskej únie je ochrana pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami spájaná s cieľom posilňovania kvality spotrebiteľských vzťahov a vylúčenia neprimeranosti a nemorálnosti zo života bežných ľudí (rozsudok Mostaza Claro, bod 37).

Ak si dodávateľ v inštančnom postupe používania problémovej klauzuly neobhájí, je povinný bez ďalšieho zdržať sa jej ďalšieho (opakovaného, súvislého používania vrátane uplatňovania plnení z takejto klauzuly. Takýto zákaz explicitne vyplýva z ust. § 53a OZ. Nie je pritom významné, či iný súd by v rámci súdnej kontroly bol k dodávateľovi zhovievavejší alebo dokonca by priznal plnenie z takejto podmienky. Pri neexistencii databázy vyhlásených neprijateľných podmienok sa môže bežne stať, že iný súd plnenie pre zmenu prizná. Každopádne však ide o protiprávny stav, za ktorý je zodpovedný dodávateľ, ktorý na súdoch sústavne (porov. čl. 7 Smernice 93/13/EHS) plnenia z judikovaných neprijateľných zmluvných podmienok uplatňuje a doslova v nie dobrej viere „skúša“, ktorý súd mu plnenie prizná. Z pozície ochrany spotrebiteľa a naplnenie cieľov EÚ vo sfére vysokého záujmu na ochrane spotrebiteľa je pritom irelevantné, ktorý súd takúto podmienku vyhlásil za neplatnú.

Žalobca sa pridrižava podanej žaloby a preto, aby neopakoval už uvedené len v spojení s predloženými výpismi žalovaným doplní resp. preukáže na odôvodnenosť svojho návrhu pre každú z označených neprijateľných zmluvných podmienok v návrhu. Inak povedané, žalobca poukáže na to, že hrubá nerovnováha v zmluvnom vzťahu je daná a i preukázaná vo vzťahu k podmienkam, ktoré žiada súd, aby vyhlásil za neprijateľné (pridrižavajúc sa argumentácie uvedenie v žalobe, ktorú doplní o ďalšie argumenty a preukazy rozhodnutiami súdov SR, že návrh žalobcu je plne dôvodný a opodstatnený.

Už žalobca preukázal, že táto bola právoplatne vyhlásená KS v Prešove sp.zn. Co/144/2014 zo dňa 28.4.2015 za neprijateľnú a argumentácie uvedenej v žalobe sa pridrižava. Zmluvná podmienka, nachádzajúca sa v článku III. „Osobitné ustanovenia“ bod 8 Zmluvy o splátkovom úvere. Č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.6.2012 v znení: „...Dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním splátky platiť Úrok z omeškania od prvého dňa omeškania. Ak je dlžník v omeškani so splácaním Úveru, Banka je oprávnená vyzvať Dlžníka na úhradu omeškanej sumy upomienkou aj opakovane a požadovať od Dlžníka úhradu Poplatku za vystavenie každej upomienky podľa Sadzobníka a Dlžník je povinný tento Poplatok Banke zaplatiť“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Ako to už žalobca opakovane uviedol, zmluva uzavretá medzi sporovými stranami ako úverová zmluva č. 5029819968 zo dňa 29.6.2012 je zmluvou spotrebiteľskou a táto v zmysle ust. §53 ods. 1 OZ nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľné zmluvné podmienky). Takouto podmienkou je napr. ustanovenie, podľa ktorého má spotrebiteľ platiť neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s omeškáním. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru a služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy. Zo zmluvy, ktorá je klasickou formulárovou vopred a pripravenou pre spotrebiteľa, ktorý nemá reálnu možnosť akokoľvek ovplyvniť znenie formulárovej zmluvy, jej článku III. „Osobitné ustanovenia“ bod 8, nepochybne vyplýva, poplatková povinnosť spotrebiteľa - poplatok za upomienku vo výške 25 eur a to za každú vystavenú upomienku.

Z predloženej úverovej histórie je nesporné, že pôvodný veriteľ zasielal žalovanému celkom 6 upomienok, za každú si uplatnil sumu 25 eur, čo spolu predstavuje 150 eur za obdobie 7 mesiacov

2./ Právny zástupca žalovaného vo svojom vyjadrení k uvedenej žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok uviedol, že Zmluva o splátkovom úvere. č. 5029519968 zo dňa 29.6.2012 (ďalej len „Zmluva“ bola uzatvorená medzi žalobcom a pôvodným veriteľom - Slovenská sporiteľňa, a.s. t.č. so sídlom Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00151653 (ďalej ako „Banka“). Predmetná zmluva bola uzatvorená podľa vtedy platných právnych predpisov. Je potrebné uviesť, že Banka ako subjekt pod dozorom Národnej Banky Slovenska postupovala s náležitou odbornou starostlivosťou pri uzatváraní akýchkoľvek úverových zmlúv, pri predmetnej zmluve nevynímajúc. Na základe uvedeného sú toho názoru, že predmetná Zmluva spĺňa všetky náležitosti vyžadované právnymi predpismi účinnými v čase uzavretia Zmluvy. Ďalej uvádzajú, že v prípade určenia neprijateľných zmluvných podmienok bude predmetný poskytnutý úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. To znamená, že veriteľ má právo požadovať od dlžníka plnenie vo výške nesplatennej výšky istiny. Sú toho názoru, že v predmetnom

konaní je čerpanie úveru zo strany žalobcov nesporné, čo poukazuje aj výpis z účtu tvoriaci prílohu tohto vyjadrenia. Na základe uvedeného, v prípade vyhlásenia neprijateľných zmluvných podmienok si bude veriteľ svoj nárok, t.j. nesplatenú výšku istiny pohľadávky vyplývajúcu zo Zmluvy uplatňovať v súdnom konaní. Zároveň na pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že v tomto konaní nie je daný naliehavý právny záujem na to, aby súd skúmal výšku pohľadávky voči žalovaným a zároveň poukázal na to, že žalobcovia v súčasnosti úver riadne nesplácajú, čím sa ich záväzok voči žalovanému navyšuje.

3./ Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi - zmluvou o splátkovom úvere nač.l.11-13,zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnou zmluvou na č.l. 14-16, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti na č.l.21,vyhlásením navrhovateľa dražby na č.l.22, výpisom z bankového účtu na č.l.111-121, zistil tento skutkový stav:

Uznesením Okresného súdu v Topoľčanoch sp.zn. 11 Csp/12/2020 súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k predmetu zálohu uvedenom v Zmluve o zriadení záložného práva zo dňa 29.6.2012.a tiež uložil žalobcovi povinnosť, aby do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podal na súde žalobu vo veci samej o určenie neprijateľných zmluvných podmienok Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.6.2012, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.3.2020.

Žalobca s právnym predchodcom žalovaného (Slovenská sporiteľňa a.s.), uzatvoril Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.6.2012, pričom išlo o úver na bývanie na účel kúpu domu, s výškou úveru 46 890.- eur, s úrokovou sadzbou fixnou na tri roky a výškou 5,79% ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy s dobou fixácie, ktorá začína dňom uzatvorenia úverovej zmluvy a končí dňom pred uplynutím obdobia daného typom úrokovej sadzby, s výškou splátky 221,07 eura splatnosťou k 10.dňu v kalendárnom mesiaci, s počtom splátok 348, konečnou splatnosťou úveru k 10.7.2041, spôsobom splácania - inkasom z inkasného účtu, spracovateľským poplatkom 399,00 eur, poplatkom za správu úveru 3,49 eur mesačne, ktorý úver - pohľadávka bola zabezpečená záložným právom k nehnuteľnosti na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 20.6.2012, kde zálohom sú nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcu nachádzajúce sa v katastrálnom území K., obec K., zapísané na LV č. XXX a to pozemok registra „C“, parcelné číslo XX/X výmera XX mX - zastavané plochy a nádvorcia, XX/X výmera XXX mX - záhrady, XX/X výmera XX mX - zastavané plochy a nádvorcia, XX/X výmera XX mX zastavané plochy a nádvorcia, stavby súpisné číslo 123 na parc. č. XX/X - rodinný dom.

Dňa 11.12.2017 oznámil predchodca žalovaného, že banka vyhlásila ku dňu 11.12.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.6.2012 a to z dôvodu porušenia bodu 1. písm. a) produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej poisťovne s účinnosťou od 1.1.2015.

4./ Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2, 4 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa § 2 písm. a, b) zák. č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2, písm. c), písm. f), písm. k), písm. x), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, (f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, (x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 11 ods. 4 Zákona 129/2010 Z.z. spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

5./ V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri uzatváraní ktorej bol žalobca v postavení spotrebiteľa. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou upravenou v zákone č. 129/2010 Z. z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade predmetnej pôžičky o spotrebiteľskú zmluvu. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z. z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aj podľa § 54 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda úverový vzťah zmluvných strán posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ako aj podľa citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z.

6./ Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že v predmetnom konaní súd posudzoval spotrebiteľskú zmluvu, kde žalobca mal postavenie spotrebiteľa a žalovaný postavenie dodávateľa, vo veci tak išlo o spotrebiteľský spor / § 290 a nasl. CSP/. Samotné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.03.2011 nebolo medzi stranami sporné a žalobca k žalobe priložil aj jej písomné vyhotovenie. Súd podrobil uvedenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere súdnej kontrole, pričom dospel k záveru, že obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

Samotnými stranami počas konania nebolo spochybnené uzavretie predmetnej zmluvy za podmienok tam uvedených a teda strany v konaní nenamietli existenciu článkov zmluvy, ktoré mali byť podrobené súdnej kontrole. Súd poukazuje ďalej na skutočnosť, že žalovaný vo vyjadrení k doručenej žalobe dňa 28.5.2020 na č.l.121 sa iba obmedzil na konštatovanie, že zmluva bola uzavretá podľa vtedy platných predpisov a banka postupovala s náležitou odbornou starostlivosťou a je toho názoru že predmetná zmluva spĺňala všetky náležitosti vyžadované právnymi predpismi účinnými v čase uzatvorenia zmluvy a zároveň, že konkrétne a určito nenapadol skutkové tvrdenia uvedené v žalobe iba všeobecne poprel žalobný návrh, kde použil už horeuvedené tvrdenia.

7./ Čo sa týka určenia neplatnosti zmluvnej podmienky nachádzajúcej sa v článku III. Osobitné ustanovenia bod 4, súd ju posúdil ako neplatnú z dôvodu, že pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa totiž plnenie dlžníka podľa ustanovenia § 566 ods.2 OZ započítava najprv na istinu a potom na úroky (režim občianskeho práva), čo je pre spotrebiteľa výhodnejšie, ako keď pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu (režim obchodného práva). S poukazom na ustanovenie § 54 ods.1 OZ sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu

odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Nepochybne má spotrebiteľ prioritný záujem predovšetkým na úhrade istiny. Pri nezaplatení istiny totiž musí platiť úroky z omeškania, veriteľ môže odstúpiť od zmluvy (ak si to dohodli), úver predčasne zosplatniť a pod. Táto zmluvná podmienka je nepochybne na škodu spotrebiteľa, pretože nerešpektuje jeho vôľu a oprávnené záujmy a na druhej strane umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy, čím zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ústavný súd SR vo svojom uznesení IV. US 55/2001- 19 zo dňa 24.2.2011 uviedol : „Pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyšuje, označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom“. Táto zmluvná podmienka zakladá hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľná podľa generálnej klauzuly (§53 ods.1 OZ) a to z dôvodu, že zmluva umožňuje ľubovoľnú dodávateľa v tak závažnej otázke, ako je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa a potom je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá v zmysle zákona absolútne neplatná. Dodávateľ finančnej služby oproti neznalému spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou mal a musel vedieť, že nemá používať neprijateľné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania (§4 ods.8 Zákona o ochrane spotrebiteľa).

8./ Čo sa týka určenia neplatnosti zmluvnej podmienky nachádzajúcej sa v článku III. bod 8. Zmluvy o splátkovom úvere, súd ju posúdil ako neplatnú z dôvodu, že zmluva uzavretá medzi sporovými stranami ako úverová zmluva číslo XXXXXXXXXXXX. zo dňa XX.X.XXXX je zmluvou spotrebiteľskom a táto v zmysle ust. §53 ods.1 OZ nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľné zmluvné podmienky). Takouto podmienkou je napríklad ustanovenie, podľa ktorého má spotrebiteľ platiť neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s omeškaním (§53 ods.4 písm. k), OZ). Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy. Zo zmluvy, ktorá je klasickou formulárovou vopred vytlačenou a pripravenou pre spotrebiteľa, ktorý nemá reálnu možnosť akokoľvek ovplyvniť znenie formulárovej zmluvy, jej článku III. „Osobitné ustanovenia“ bod.8 nepochybne vyplýva poplatková povinnosť spotrebiteľa - poplatok za upomienku vo výške 25 eur a to za každú vystavenú upomienku. Z predloženej úverovej histórie je nesporné, že pôvodný veriteľ zasielal žalovanému celkom 6 upomienok eur, za každú si uplatnil sumu 25 eur, čo spolu predstavuje 150 eur za obdobie 7 mesiacov (29.3.2016, Zmluvná pokuta za omeškanie 25 eur, 27.6.2016 Zmluvná pokuta za omeškanie - 25 eur, 28.7.2016 zmluvná pokuta za omeškanie 25 eur, 30.8.2016 zmluvná pokuta za omeškanie - 25 eur, 27.9.2016 zmluvná pokuta za omeškanie - 25 eur, 27.10.2016 Zmluvná pokuta za omeškanie - 25 eur). Výška poplatku za upomienku má jednoznačne sankčný charakter (napokon je označená ako Zmluvná pokuta za omeškanie, pretože suma 25 eur nepochybne presahuje administratívne náklady spojené s vyhotovením a zaslaním upomienky. Žalovaný navyše nepreukázal aké reálne náklady mu vznikli, resp. jeho právneho predchodcu v súvislosti s upomienkou. Svojou podstatou tak pri poplatku za upomienku nejde o paušalizáciu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle ust. § 121 ods.3 OZ, ale skôr o zmluvnú pokutu v zmysle ustanovenia § 544 ods.1 OZ za omeškanie dlžníka spojené so zaslaním upomienky veriteľa. Takto dohodnutá sankcia je neprimeraná, pretože rozhodnutie o jej výške v konečnom dôsledku je rozhodnutím v celom rozsahu na vôľu veriteľa. On rozhoduje o výške poplatku za upomienku a tiež o tom, či a koľko upomienok zašle.

9. / Čo sa týka určenia neplatnosti zmluvnej podmienky nachádzajúcej sa v článku III. bod 15 zmluvy o splátkovom úvere, súd ju určil za neplatnú z dôvodu, že zo zmluvy z dňa 29.6.2012 a jej základných podmienok vyplýva záväzok právneho predchodcu žalovaného poskytnúť žalobcovi splátkový úver na bývanie, konkrétne za účelom kúpy domu a záväzok žalobcu ako dlžníka za podmienok dohodnutých v Zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve. V rovnaký deň t.j. 29.6.2012 bola zmluvnými stranami uzatvorená i záložná zmluva. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že zmluvná dokumentácia bola stranami podpisovaná v okamihu, kedy bolo medzi zmluvnými stranami dojednaný jej obsah a podmienky, teda právny predchodca žalovaného v tomto štádiu zmluvného procesu už vedel, že žalobcovi peňažné prostriedky poskytne. Kogentné ustanovenie § 499 Obch. zákonníka upravuje možnosť dojednanie odplaty za tzv. „rezervovanie“ prostriedkov veriteľa pre dlžníka.

Podstata uvedenej odplaty spočíva v tom, že veriteľ od uzavretia zmluvy o úvere s týmito nemôže disponovať a čaká na to, kedy, v akej výške a či vôbec bude úver dlžník reálne čerpať, pričom nárok na takúto odmenu vzniká bez ohľadu na to, či úver bude alebo nebude vyčerpaný. Aj keď ide o kogentné ustanovenie, ktoré reflektuje zásadu zmluvnej voľnosti, táto však nie je absolútna a nachádza svoje obmedzenia. S poukazom na uvedené, už v okamihu uzatvorenia zmluvy bolo veriteľovi nepochybne jasné, že spotrebiteľ požiadal o čerpanie úverových prostriedkov (čo napokon vyplýva priamo z obsahu zmluvy). Nie je preto daný predpoklad rezervácie a vyčkávania veriteľa, či a vôbec bude spotrebiteľ úver čerpať. Uvedená skutočnosť je daná uzatvorením spotrebiteľskej úverovej zmluvy a veriteľ neposkytuje spotrebiteľovi žiadnu službu ani protiplnenie. S poukazom na §52 ods.3 OZ by v zásade každý veriteľ mohol dojednať odplatu za rezerváciu úverových prostriedkov, čo by samozrejme odporovalo kogentnému úverovému procesu a splnením tak predzmluvných aj zmluvných povinností veriteľa, vrátane povinností veriteľa konať s odbornou starostlivosťou v zmysle zákona číslo 250/2007 Z.z. Zákon o ochrane spotrebiteľa. Spracovateľský poplatok, ktorého zaplata sa žalovaný domohol odráža spracovanie a náklady veriteľa za poskytnutý úver. Z uvedeného vyplýva, že tento poplatok nie je v záujme spotrebiteľa. „...Nemá rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie spotrebiteľom. Každý poplatok, ktorý by mal spotrebiteľ platiť, by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia a je nevyhnutné, aby sa týmto poplatkom platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a v jeho záujme. Súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za spracovanie úveru, teda za vedľajšie plnenie, ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa.“ Keďže spracovateľský poplatok nepredstavuje hlavný predmet plnenia (záväzok veriteľa poskytnúť dohodnuté plnenie (úver) a cenou plnenia (cenovým dojednaním) je úrok platený dlžníkom), potom je poplatok nepochybne vedľajším plnením. Poplatok nebol medzi žalobcom a žalovaným ani individuálne dojednaný a potom uvedené plnenie resp. zmluvná podmienka podlieha súdnemu prieskumu prijateľnosti. V zmysle rozhodnutia NSSR 1 MCdo/1/09, NS ČR 21 Cdo/1484/2004 sa za neprijateľný považuje poplatok, ak prevyšuje náklady spojené s vedľajším plnením. Žalovaný si jednostranne určil výšku poplatku na paušálnu sumu 399 eur bez reálnej špecifikácie obsahu predmetu plnenia. Táto zmluvná podmienka zakladá hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľná podľa generálnej klauzuly (§53 ods.1 Občianskeho zákonníka) a to z dôvodu, že vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke dodané nie je a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. V tejto súvislosti žalobca poukazuje i na ustanovenie § 53 ods.4 OZ v znení ku dňu uzatvorenia Zmluvy, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Povinnosť poplatku je priamo preformulovaná v zmluve a žalobca nebol zo strany právneho predchodcu žalovaného o tejto zmluvne formulovanej povinnosti nijako informovaný a i preto je daný záver neprijateľnosti takého zmluvného ustanovenia.

10. / Čo sa týka určenia neplatnosti zmluvnej podmienky nachádzajúcej sa v článku III. Bod 16 zmluvy o splátkovom úvere, súd ju posúdil ako neplatnú z dôvodu, že podľa citovaného ustanovenia zmluvy, sa dlžník zaviazal uhradiť banke okrem iného poplatok za vedenie úveru (mesačný paušál) v zmysle platného sadzovníka banky. Poplatok za vedenie úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je také dojednanie potrebné považovať za absolútne neplatné s poukazom na ustanovenia § 53 ods.5 OZ v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa. Dojednanie poplatku za vedenie účtu a správu úverového účtu je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko vedenie úverového účtu vyplýva z účtovných potrieb samotnej banky, a preto nemôže zaťažovať dlžníka. Aj zákonodarca v rámci zákona číslo 132/2013 Z.z. o Bankách reagoval na súdnu prax a zakázal bankám, stavebným sporiteľniam a veriteľom v spotrebiteľských úveroch žiadať poplatky, alebo akúkoľvek odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úverového účtu, na ktorom je úver vedený a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu. Poplatky, ktoré umožňujú žalovanému poskytovateľovi úveru získať objektívne vyššiu čiastku, ako sú skutočné náklady, narúšajú rovnováhu zmluvných strán. Objektívne takéto poplatky upravené jednostranne len sadzovníkom spracovaným dodávateľom sú spôsobilé získať od spotrebiteľa čiastku prevyšujúcu skutočné náklady na takéto výdavky dodávateľa úveru. Aj pri aplikácii ustanovenia § 121 ods.3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú len náklady spojené s jej uplatnením - skutočné náklady. Súd s poukazom na rozsudok súdneho dvora EÚ vo veci C - 143/13, Matei proti SC VOLKSBANK Romania SA, považuje tento poplatok za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods.1 OZ. Ide totiž o podmienku, ktorou sa dlžníkovi ukladá poplatok, za ktorý zo strany veriteľa (banky) nedostával žiadne relevantné protiplnenie. „Správa úveru“ totiž nemá pre dlžníka žiaden praktický význam. Pojem „správa

úveru“ označuje zrejme súbor úkonov spojených s faktom, že veriteľ eviduje zostatok úveru, pripisuje úroky, započítava splátky, účtuje poplatky a pod. Tieto úkony však veriteľ vykonáva pre svoje potreby, nie pre potreby dlžníka. Z ustanovení zmluvy pritom nie je ani zrejmé, v čom má takáto „správa účtu“ konkrétne spočívať, teda aké úkony veriteľa v prospech dlžníka majú byť týmto poplatkom, odmeňované. V podstate ide o skrytý a pre dlžníka (spotrebiteľa) neprehľadný spôsob zvýšenia úrokového výnosu inak než priamym vyjadrením vo výške úrokovej sadzby. Takéto ustanovenie tak celkom jednoznačne zakladá pre veriteľa nárok na ďalšiu peňažnú výhodu voči dlžníkovi, teda spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Ide teda o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je podľa § 53 ods.5 OZ neplatná.

11./ Súd určil, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v článku IV. bod 1 zmluvy o splátkovom úvere je neplatná z dôvodu, že v zmluve si žalobca s právnym predchodcom žalovaného dojednali výšku úrokovej sadzby pohyblivú, s tým že úrok uvedený v zmluva 5,79 % p.a. je platný v deň uzatvorenia úverovej zmluvy (fixácia bol určená len obdobie 3 roky) konečná splatnosť úveru mala nastať až 10.7.2041. Pokiaľ ide o možnosť (mechanizmus) zmeny úrokovej sadzby, zmluva v tejto súvislosti mlčí s odkazom na ustanovenia v Úverových podmienkach a Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len VOP), ktoré vyhotovil predchodca žalovaného, ktoré nemohol v žiadnom smere ovplyvniť žalobca ako spotrebiteľ. Takto dojednané úroky z úveru nemožno považovať za dojednané určité, keď do budúca bolo možné nekontrolovateľne bez súhlasu žalobcu ako spotrebiteľa tieto meniť. Tak ako pôvodne súhlasil žalobca s výškou úroku dojednaného v čase podpísania zmluvy, táto už nemusela platiť nasledujúce deň, keď mu bol poskytnutý úver prevodom na účet. Takéto dojednanie úroku nezodpovedá ustanoveniu § 497 až 507 Obch. zákonníka v platnom znení, ktorý výslovne určuje, že zmluva musí obsahovať dojednanie o úrokovej sadzbe. Zmluva neobsahuje žiadnu metódu výpočtu pohyblivej úrokovej sadzby, určuje len to, že je úroková sadzba vo výške 5,79% na obdobie troch rokov a zafixovaná, súčasne sa však uplatňuje čl.IV.bod.1 Zmluvy - zmena výšky Úrokovej sadzby je možná len v súlade s Úverovou zmluvou, Úverovými podmienkami a VOP, ktorých obsah nie je známy, pričom tieto žalobcovi odovzdané neboli. Zmluva neobsahuje konkrétne fungovanie mechanizmu výpočtu pohyblivej úrokovej sadzby a neobsahuje spôsob výpočtu tejto sadzby. Žalobca totiž nemohol predvídať a vypočítať ekonomickú záťaž, ktorá vyplýva z úveru, a nebol schopný posúdiť túto pred uzavretím zmluvy. Žalobca bol od počiatku zmluvného vzťahu vystavený nepredvídateľnému riziku zmeny ekonomickej záťaže, ktorá vyplýva z jeho úveru. Na to, aby bolo možné konštatovať, že priemerný spotrebiteľ skutočne pochopil spôsob výpočtu pohyblivej úrokovej sadzby uplatniteľnej na jeho úver, tento spotrebiteľ musí mať prístup k informácii, ktorá je vzhľadom na povahu tovaru alebo služieb, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, dôležitá. Žalobca nebol schopný posúdiť ekonomické dôsledky, ktoré z takto dojednanie úrokovej sadzby pre neho vyplývajú, nedisponoval žiadnymi informáciami o fungovaní mechanizmu pohyblivej úrokovej sadzby (prípadnej informácie o akomkoľvek indexe, ktorý sa uplatní), zrozumiteľnými kritériami, ktoré by mu boli uvedené umožňovali, takéto informácie. Uvedeným postupom sa právny predchodca odporcu snažil (zdanlivo) urobiť zadosť dikcii zákona, keď uviedol výšku úroku v čase uzavretia zmluvy, v skutočnosti túto výšku úroku do budúca nemienil akceptovať, keď bol oprávnený ju meniť bez ingerencie žalobcu, ako druhej strany úverovej zmluvy, ktorá je slabšou stranou, ktorej zákon poskytuje ochranu v zmysle § 54 OZ. Ide zjavne o takú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná resp. ktorej súdny prieskum sa vyžaduje a v prípade, že by súd zistil jej neplatnosť, nemôže takú zmluvnú podmienku modifikovať a ďalší právny režim Zmluvy by súd meritórne posúdil a určil (pravdepodobne i prieskumom ďalších neprijateľných zmluvných podmienok, nakoľko Zmluva vykazuje tak hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi zmluvnými stranami, že sa javí ako neudržateľná).

12./ Čo sa týka určenia, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v článku VI. bod 1. zmluvy o splátkovom úvere je neplatná, súd ju posúdil ako neplatnú z dôvodu, že ustanovenie § 53a ods.1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola súdom vyhlásená za neprijateľnú. V tejto súvislosti súd poukazuje na právoplatné rozsudky - Okresného súdu v Skalici zo 6.3.2013 sp.zn. 3C234/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20 Co/41/2016 zo dňa 27.4.2017, Okresného súdu v Kežmarku sp.zn. 9C/2/2014-144, ktorými bola rovnaká zmluvná podmienka vyhlásená za neprijateľnú. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách zo všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť

primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§53 ods.5 OZ absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ udržiava protiprávny stav, navyiac zákonom explicitne zakázaný. Priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi, nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú už súd skôr judikoval (§53a OZ). Rovnako významné je, že zo zmluvy uzavretej medzi SLSP a.s. a žalobcom je zrejme, že ju strany uzavreli v písomnej forme a VOP boli taktiež vyhotovené v písomnej forme. VOP majú nahrádzať časť obsahu zmluvy, ktorá je účastníkom známa z ich podnikateľskej činnosti. Strany uzavreli zmluvu o úvere písomne a preto sa podľa § 40 ods.3 OZ (ak sa mali právne vzťahy účastníkov zmluvy spracovať podľa § 262 OZ s poukazom na § 272 ods.1 OZ, týkajúcej sa časti ohľadom prejavu vôle účastníkov zmluvy), VOP ako aj prípadné ďalšie súčasti zmluvy obsahom upravujúce práva a povinnosti zmluvných strán vyžadovalo, aby boli podpísané žalobcom, potom je potrebné, aby žalovaný preukázal a predložil dôkaz, svedčiaci k tomu, že žalobca podpísal okrem zmluvy i ďalšie súčasti zmluvy ako VOP alebo úverové podmienky. Dohoda účastníkov VOP alebo v iných obchodných podmienkach vyžadovala podľa § 40 ods.3 OZ pre platnosť právneho úkonu písomnú formu a podpis žalobcu, ak nebol daný na VOP, právny úkon je podľa § 40 ods.1 OZ a §272 OZ neúplatný, pričom pre nedodržanie zákonom predpísanej formy právneho úkonu ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Podstatná časť zmluvných dojednaní, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu sa nachádza (pravdepodobne) práve vo VOP, úverových podmienkach, sadzobníku a podmienkach určených zverejnením. Žalobca ani v čase podpisu zmluvy uvedené listiny neobdržal, ich obsah nepozná. A takéto listinné dôkazy neboli súdu predložené ani v priebehu konania vrámci vykonaného dokazovania. Samotné prehlásenie spotrebiteľa zakomponované v texte zmluvy ako štandardná zmluvná podmienka nepredstavuje dôkaz o tom, že si veriteľ splnil svoju povinnosť. Veriteľ je povinný dôveryhodne preukázať, že spotrebiteľa oboznámil s uvedenými listinami. SD EÚ v konaní pod sp.zn. C-449/13 Bakkaus, konštatoval, že obozretný veriteľ si musí byť vedomý nevyhnutnosti zbierania a uchovávanía dôkazov o splnení svojich informačných povinností a povinnosti poskytnúť vysvetlenie. V tejto súvislosti súd poukazuje (ako aj v návrhu a rozhodnutí o neodkladnom opatrení) na rozhodnutie Ústredného inšpektorátu SOI z 24.3.2014,č. SK/0207/99/2014, ktorým žalovanému (resp. právnenému predchodcovi žalovaného) bola uložená pokuta 10.000 eur pre porušenie zákazu upierať spotrebiteľovi právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách tým, že dojednal so spotrebiteľmi zmluvy, ktoré okrem iného obsahujú totožné vyhlásenie dlžníka ako v prejednávacom prípade. Keďže de facto takto formulovaná zmluvná podmienka prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno (o oboznámení sa s uvedenými listinami) je neprijateľná i z dôvodu, že v zmysle ustanovenia § 53 ods.4 písm. l) sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. 13./Čo sa týka určenia, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v článku VI. Záverečné ustanovenia bod 3 zmluvy o splátkovom úvere, súd ju posúdil ako neplatnú z dôvodu, že favorizovanie Obchodného zákonníka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa generálnej klauzuly § 53 ods. OZ, ktorá jednoznačne znevýhodňuje spotrebiteľa s poukazom na ustanovenie § 54 ods.1 a 2 OZ. Dojednanie o voľbe Obchodného zákonníka núti spotrebiteľa podriaďiť jeho vzťah s veriteľom ustanoveniam zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodného zákonníka, vylučujúc tak použitie ustanovení Občianskeho zákonníka o neprijateľných zmluvných podmienkach a ďalších ustanovení upravujúcich spotrebiteľské úverové vzťahy. Niet žiadneho dôvodu na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom prečo podriaďiť spotrebiteľský vzťah výlučne Obchodnému zákonníku, a to i s poukazom na citované ustanovenie § 52 ods.2 OZ (v znení účinnom od 1.5.2015). Na základe uvedeného, je zmluvná podmienka tak v spojení s inými ustanoveniami zmluvy spôsobilá založiť zjavný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a zhoršiť jeho postavenie, vzhľadom k čomu sú podľa generálnej klauzuly § 53 ods.1 OZ z dôvodu ich rozporu s ustanovením § 54 ods.1 a § 52 ods.2 OZ absolútne neplatné.

14./ Pokiaľ bolo v priebehu konanie namietané žalovaným, že v danom prípade žalobca neosvedčil naliehavosť právneho záujmu, tu súd poukazuje na ustanovenie § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z.z. podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

15. / Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

Podľa 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Súd vyhovel žalobe žalobcu a žalobca mal preto ako úspešná strana v konaní nárok na náhradu trov konania v plnej výške, ktorý nárok si však neuplatnil a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).